

Закончен ювилео 1050-роч. шмерци св. Методия.

На 5. юла того року закончуюше ювилей 1050. роч. имерци нашого Апостола и Просвітителя св. Методия, „Руски Новиня” припесля Послання цалого епископату у Югославії о життю, роботах и шмерци св. Методия. Там зміс читали, що ми скрекатолики маємо од св. Методія и од його брата Кирила, я преше ми и в його бароке й длуїти почитовани Славні св. Брати. Пред законченієм того ювілею приношюме з прекрасного послання Папи Пія XI. лом даскельо думи о вельких ділох и послугах св. Кирила и Методія співено за Слави-нох, а наїбажайшо за час трекатоликів. Того послання видав Успенський Архієрей 1927. року, кел' цілі шоєт слів'єт 1100. народжені св. Кирила.

Цо св. Кирил и Методий за нас.

„Кел' св. Кирил и Методий цалій Церкви на славу и ческі, то их співено жупна почитована и славяць Славяни, котрих вони у ческіх обетаїюх породили за Христом... Прето потребно да ще их святы и роботиїи живот вирножу народу у виселіях відакох и бенедіох як пайчастейше и нам яспійше толкує. Треба ще прето стараю, що младець як ахова тає и синтска по школах, гімназіях и університетах патріа на тих двох славних небесах и на свій приклад.

Істория, нам приповеда, яки чесноти и яки прикмети небесни українували тих двох апостольських мужох. Зос' вельким віянням звідилася ще у них племенітостіи шерца и смиреністіи; в апостольську роботу восточна молитва, вельке спаране за св. чистоту и добровольна покута.

Най буду прето св. Кирил и Методий славянским народом учитель у совершили християнським живоце. Най буду шандом братом, медак котрима вони розошли нашоє св. католицьким віри, и лем помочиши на небе, але інде певні прави вождю, да захрани або да посигнію ласку католицької віцісі! На друю их шерца буда ласкаєна молитва, в которую Исус Христос по Тайнії Вечери надав небесного Отца:

„Да щиши одпо буду!“

„Да буду симо Його ученици!“

До их же шерцах глубоко висадила наука св. Отців з востоку и світоціїи єдностіи Христовій Церкви.

Чи ще треба прето чудовани, яко св. Кирил и Методий синове Востока, по оновіціи Візантійци, по роду Греки, по апостолату Славяни, постали їдніким шандом, які да їдніким прещабою за єдностіи Христової Церкви...

Од св. Братох най ще уча святочника, най ще уча монахі и Богу пошвеєї дівчин, да знаю у вінностіи и чистоті спроводамаї свой живот и жертвуючи го за спасенія безсмертих душох.

Най ще уча християнски фамілії вірюю храніц правила о нероалучносіи християнського милостівства, п добром вихованю и поучованю дасюх.

Най ще уча шандки друга вірюя каждого стану: землероби и робочі, настоятель и урядники, учитель и ученики: державники, най ще уча од св. Братох, як треба служиц правди, истини и любови, кел' си да ще врици мир медзя народи и поданикох. Жем' так буде их держава кантнук. Тих, котри єи у єдностіи католицькі, а ипак почитую св. Братох, треба привеси да и яни важгадаю єдностіи Апостоликим Престолом".

Цалій препоручує Успенський Архієрей пінникам, да ще зачленя за членів Апостолата св. Кирила и Методія и да зос' своїма молитвами вимодля оддаленому Востоку ласку от Бога, да тис авт звії в Апостолским престолом. Папа жеуда, да чим скорей приде тут час, за котрик іред свою щишиду так горячо ющел св. Кирил: „О Боже, Ти створял ангеліки Чини и святы безплотни Сили у небе, Ти ројпрестар небо и утвердаєш які... Ноймож свою Церкву в новіма четами и здружук шандких у единії духа, ведиль вибрани народ у св. віри и вірним исповіданню, узихай до их шерох благосці, юже би ще здій на добри діла и до творя, чо Тебе міле!“

Послухайме шандки глас Верховного Наслідника Христовій Церкви и заружме те у Апостолату св. Кирила и Методія. Шанде діло св. Братох, да ініція Славяни у тих ческіх часах ворозумя язичку, за котру жили царпіди и умерали папо Апостоли и Просвітите св. Кирил и Методій!

Жертувіце на „Фонд Руских Новинох“.

Чи друге римське царство?

Як Італія пресправадла анексію Абесії, всільо італіянська піраміда піши о другої римській імперії. А по то Римська імперія, може не дахто опітац.

Знаме же юе за римського цара (гезара Августа) кароцел Ісус Христос, у жіловікій жежі, у Палестині, котра теди привадала римському царству. Знаме тиж, же познайти римські царове барія прегради ієріїх християнських и на імперія як мучени за правдину віру, бо всі смили були поташа. Початок чей ієрії Римській імперії будьважко. Року 753 пред народженіем Ісуса Христа основали двоє браці Ромул и Рем варіш, деріжаву Рим. Познайти роки аж до 500 року пред Христом напошцети в воїнами римських імператорів, у которых вони звідвали суннедескі племена Даїтих, Сабівих и Етрускіх. У 510 р. пред Христом Римська держава постала республіком. Рим відійдала дальніги августополіз, так же яко 265 р. пред Христом постава уж папом царем Італії, а відміну великої ровнин на юг од Аллюх. Рок 264 пред Гристом го конлагок душтих воїнів римській державі зос тарговську республіку Карфаген у суперії Африки. Тот так відійдала пунські воїни — трибули в превівакам до 146 р. пред Христом в окопічані ще з побиду Рим-їїх и зос вальїном Карфаген. Исторієм Рим задібіл до своїй держави як провинії острова Сицилію потім Сардинію и Корсіку, а тиж сиверизу рівнину над рику По. По удачу Карфаген відійдала Рима іришша Еспанія. 189 р. пред Христом запланували Римляни зос полу Азію (дзе тераз Турка) и цілих Штрзеземпім Моріон. (Циція краї досягла тога моря постали в времені римські провінції. Од 118 р. Рим подібна постепенно француску (таким), а 30 року пред Христом уж постава римським провінціям старінки Стіліст.

До наїжджого розвитку, величия и сла-
доша римська держава за царя Трояна 98-117
по Хр.) Римські легіони превіли го сиверу-
дунай, на востоку Еуфрат, дзе зачлені Армі-
єнію, Месопотамію, Асирію и Арабію.

Але юдінка у тей державі буя уж теди розпад. Царство юе разлада у 395 р. на два частини: Візантію (восточне царство) зос главним карошом Царгородом або Константино-
полілом и западно-римське царство зос главним карошом Римом. Пре відади покутурних гер-
манських племен із заходно-римська держава віде баржай слабла, доки у 476 р. германські пілко-

А. Тих.: А Валтаалр Балтаваріонич?
Жевак.: Ага, ага... (трі руки)
Колк.: Фу, до чорта. Я думал, о ким ти бенкедуєце. А то на кінці, чорт то зна о тим набитим дураком.
Жілак.: Цо то теря? Я того, призначав, цалком не розумім?
А. Тих.: Але вон, зато, вінатра, указал ще як добри чоловік.
Колк.: Паніца!
Жілак.: Єй-Богу, не розумім.
А. Тих.: Та и паніца юце?
Колк.: Та модлія вас, найгорша битанга.
Жевак.: (громко) Не, пребачце, я вам тога кіяк не дошлебодасл туториц. Дацо ми жа руку — ав мой профіт, похваліц — друге; але такими словами, та пігваряц, то ви можеце другого а не мене, а я слуга покорни.

Кочк.: (на бок) Як ще тот нараз ту ста-
новев? (Агафії Тихоновній, полгласом) Патрі-
арх, на своїх язгох ще не може тримати. Оде-
жинце то тя край! (на бок) А Подколпісина,
нет, та нет. Таки садъ. Но уж все в йому вимсцім... (виходи).

Ява 10.

Агафії Тихоновна и Жеваки.

Жевак.: (на бок) Обедад же буде хва-
дій, а место тога гаві! Пречудни чиаск. (на-
глас) Ви милостиві, та верце...

А. Тих.: Пребачце, я почка не заріва...
богі ме глава. (сце висі)

Жевак.: Но, може вам юе дацо на ми-
на пачі? (указує на главу) Ви не пазуріце на-
то, же сюм дасус лиси: то вій, то од жима;
власи такої вірошию.

А. Тих.: Міс птицю єдно гоч би вам юе
там було.

Жевак.: Я, милостиві... кел облечем
чароя фрак, такої побилосм.

А. Тих.: За вас лопіше. З битом. (виходи).

Ява 11.

Жеваки (сам гуторк за юе).

Пань, модлім, поверзце звичину, чом?
Преч? Чи юст дамка велика хіба на ми чи
юо?... Пояса! Пречудесни случай! Ето, уж
дас седемнадцять раз ма юе так случено. З по-
чатку ѹдае пшико країнне, а кел придає діло-

водиц Одиссар змія пістотного римського цара Ромула Августула і з тим зробив кінець твоєї держави. А восточні римські (або греческі) царство Візантія тривало чим тисячу років існування. Але і того зупинили у чоловікі ХУ віку Турки, а Царгород зробили своїм столичним містом.

Як видимо Таліянам були сціли слідом славних Римлян, і з воїнами новокраїнців свою владу, але ніхто им не вери, же им ще уда. Не и вони сами до того поважко не веря.

Руско-Український Швейцарія.

З Гориції.

Нова палата влади у Ужгороду. 10. іюна отворена нова велика службена палата автономії влади на Події Руси у Ужгороду. Палата має 5 поверхи в 600 кімнат. У ній буде бирак і президент Подкарпатської Русі. Коштила вона 20 міль. динарів. Владика Стойка протестував, якщо не отворено палати одбувши без церковного посвічення. Інак, же чеська влада їх не трима до кінця. А то познато, же медведі Чехоми ють барою всією безпомінкою.

Протестна сходка була в Ужгороду 15. іюна прето, якщо отворені новій урядовій палаті одбувши не без церковного посвічення. На протесту у палаті нашого греко-католицького було 600 лиців Русинів, Мадярів і самих Чехів. Владика Аль. Стойка гвардія, же та палата інше буде посвічені, і то теді, кида до неї приде права автономія руска плаща. (За знаме, Чехи іще не звали Подкарпатською автономією).

З просвітного життя. Среска філіялії подкарпатської „Просвіти“ у Берегові отримала свою панну сходику. Її таї філії припадають 25 волинським читальням „Просвіти“. Робота у чисельності добре не розвиває. Сходка юде виявилася проши касирями рускій тижневій у Берегові, що би сціли посвітили Мадяре і Їндзи.

Народне торжество одбувло юде у вадалісії Ізюмі, де було посвічені нашого біло-чорного оправору читальні „Просвіти“ і у сушідській волині Студенці, де посвічені земелі нового Народного дому. На тих торжестсвах було 3.000 народу. На яких сходзкіх трибунах Бенедикт посвятили подкарпатські поети Гранецько-Довбуський і гвардія: „Ми зме таки існувати Українці, як і вони брали за Карпатами у

за юе скопча, патрії і одблю. (ходиц по хіжкі к розуму). Да... Ех, тога буде уж седамнадцять медалі! И юе вона на конці ює? (По багай, на аркілад так... з тай стярк... одбувало юде) Цемна ствар, посвічайно цімна ствар! Добре якім іні бул красни у дачині, (опагра ює) Але як юе ствари, не може юе поясни, скана Богу, же юе патура не очудацца. Нароумій! Чи юе мойсці дому та по-глазац у куфрику (ладички)? Там сом дзешка одложеа стяшки проци которых нависце авіадна не отрима... Сії-Богу, розум не може похопіти. Злочинки, ти юе гвардія ішліо хвашні... Видно, випатра юе треба образці коні. А жаль ми, ялиспе жаль. (виходані).

Ява 12.

Подхольський і Кочкярєв (входив і обидвом не оглядаю пазадок).

Кочкяр: Вони нас не забачел. Видзея шы і яком другим носом ваніпол?

Поділ: Чи юе Йому так одоказане ях і другим?

Кочкяр: Як одредзене.

Галичини. Ніхто нам не може запрещи, що юе так болале і чувствуємо".

У Ужгороду була сходка младенці Аграрної середньої. То найважча чеська спадка і вона юе на горіще свою філіалу. Своїх юх виховують себе од младенців і це юе організована младенці. Розуміння, що юе була руска младенці. Було юх у походу коло 5.000, вишила панської правору і пітивалк націю із трикотькою письм. Лам би це було, да юе таї младенці піхабії партії, а да юе гарев до Просвіти і да пляма лам відну партію і то руско-українські пародії.

Алманах писательські. И Подкарпатські писателе, слично як і напис, видали юїї "Літературни Алманах", у котрим позберегли твори найменших подкарпатсько-руських писательські. Найважчий писатель юїї постік Гренджі Донський і Зореслав. Кед тут Алманах доставляємо, напівнаме о нії обширнійше.

З Галичини.

З Просвіти. — Львівська „Просвіта“ отримала преслан тиражем свою річну сходику, на котрій було 420 делегатів із цієї Галичини. Важливіст тай сходику у тим, що до коштої вибору вибрали самих добрих патріотів, у відкрині кірніх християн, а вирушені з одбору безбожників соціалістів-радикальськіх. Як ми уж висали надало у окремій статті. Товариство „Просвіта“ у Львові має 82 спрески філії, 3.000 читальниць. Од читальниць 1250 мають свою власні народні бібліотеки. Бібліотеки мають 275.000, читальниць мають 1915 бібліотеки зос 580.000 книжок. 50 спреских кінотеатрів, котрі надпідтримують читальниць і помагають юм у юх просвітним змаганю. Токариство „Просвіта“ то шумна культурна сила нашого народу у Галичині. Єй підійде пошида і школа Просвіти.

З України.

Принираю юе за борбу. У варошу Запорожжя погаралі вісновати людзі магазини оружня. Однією всію було пущені, розсліворох і піруху. Воск, котрі бул на стрілки були у дітів з тіка, юе обівадти на магазин із зіймає енергію. Болатев, ізвини піну, юе таіло Українців, котрі юе прінираю за борбу і большинством, да своїх народів визволюють з большинських.

Зелени хадер. Піну большинство людини, юе у лесах медведі Києвом і Вінницю відноше у лесах відії Українців, котрі посмікали пред большинством владу, организували юе до коштів

Поділ: (з самозадовільним подігрихом): А юши буд бара шако, юе юе одблю.

Кочкяр: А юце як!

Поділ: Я юде юе не верим, юе би відія гвардія, юе юе почитую барокей інші других.

Кочкяр: Як — почитую! Вона през тебе, юношество, през розуму. Така любов: якже лем мене не надавала, така страсти, — так, юношество, аж вре.

Поділ: (з самозадовільством юе опішінів): А відани, жена, інд юе вік лем слова не віндує! Нігда біла інші не подумат: прінівітко, голубку, шепнітко...

Кочкяр: То юце юїч! Чехай док юе інде ожениш, та увидиш за перши дні мешання, яких буде словах; юношество, брату, но, да юе ростопін.

Поділ: (опішінів юде): Нансце!

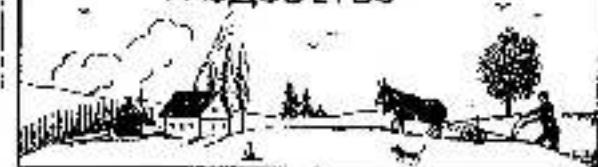
Кочкяр: Йаки ти чесна чловек! Послухай, терез, юе скорій на діло. Вижолай юе пред твою, открай сії тай минути своєю вітерцю і пітай сії руку.

Поділ: Як юе тайну минуту? юе ти?

Кочкяр: Вінеліак у тай минути... але таї ту і вона сама.

ких честох (якщо юх відії „новосадиці“, бо погестали приїздом большівиків) і нападаю на болінів, урізі, на окремих комесарів, і особено лапаю болінів, гоніючи. Тоти погестанці шири по вищах друковані „ послання“, потріхновлені пароді, най від землянинів України від болінів, яри.

ГАЗДОВСТВО

Питання житія у Європі.

То юж кожди зна, юе західно-європейські держави у всіхній підприємстві, а височі-європейські підприємства. Підприємства юїї як Англія, Німеччина, Французка мають премально житія і жуна житіо куповані од германів на вістоку Європі. Пред воїну Франція, Мадірска і Румуніска кормили юїї своїм житіом західні держави.

Але по воїну юе обставини у тим поглему пілом премісели. Воїни указали, юе юїї держави юїї підприємства, юе юїї доси своїго хлоба і зато по воїну у житіу скорій підприємства держави юду за тим, да умножаю продукцію житія, юе би юїї були однією од других державах. Прето юе продукція житія у Європі по воїни убоице давила. Док у роках 1923-27, продукція житія у Європі дізнала 157 мільйонів метри, у 1933 року знягла юе таї продукція на 176 мільйонів метри, а 1934-35 року на 420 мілі. метри. Продукція житія зовсім юе після між діваріз, юе привда повсякшо юе у истім часу юе число жителів, аж якже юе за тим.

Нетика ют у Європі таї держави, котрі скорій жүспелі вельмо жита куповані а звича юе лем, юе віч на купую, але дасдя нице ю предаво. И так доси житія маю за себе ю ює жуна куповані: Чехословакія, Шведска, Іспанія, Португал і Естонія. Жуна житіо уважоють: Швейцарська, Італія, Німечка, Англія, Австрія, Голландія і Греція.

Уроць юті до європейських держав юїї, зменшило юде. И так Німеччина, Італія, і Французка у роках 1925-1930, зменшило 50 мільйонів метри рочис, а 1934 року юж лем 6 мільйонів. 1935 року усе житія так

Ява 13.

Істи та Атафа Тихоновича.

Кочкяр: Я вам привед, милостивна, смртнелого, котрого ви відмініце. Йиці відіга не було такого залибленого, юношество, не дай Боже — і сприяльствуйте ю пожадам.

Поділ: (погашення киторів до лінії) Но, уж ти, брату, як юе гвардія, превельо.

Кочкяр: (іному): Ніч, інч! (їй по цих) Будіще погодіннійши, вон біга смирені, постарайшо юде буд цо бешедливі. Пробуйшо так дамік в оберяючи любо, пінуши очі, а всіго то цара утінці в інші, любо жу обраціє хрест, так даяк, и пінує то, лопова, наї юе пінніті! ляпти би було юде, да снє вікли пімату зос краткими рукавами, але і так добре. (наслас) Но, а всі тераз сялбія у приятнії друністі! Я на минути звінкую до іншій іншій і кухі! пужто спіранці шор, дорає придає офиціал, котрі принесе полудненок, а можебуц в віно приїшеве... до відця! (Поділескі) Шмеліне! Шмеліне! (віходані).

(Далей будас).

